

AVDELNING 19

RÖRELSEASPEKTEN I HÖGRE VÄRLDAR, DEL TVÅ

19.1 Hjulets vridning

¹Att jorden vrider sig kring sin axel är ett allmänt insett faktum. Lika viktigt men mindre känt är att hela solsystemet vrider sig kring sin axel, varvid det fullbordar ett varv på en för normalindividen ofattbart lång tid. Att solsystemet går i en bana runt sitt kosmiska centrum är en av vetenskapen antagen hypotes. Ännu esoteriskt är emellertid faktum att vårt solsystem deltar i omloppet runt sitt kosmiska centrum tillsammans med sex andra solsystem, varav fem är större än vårt och blott ett ungefär lika stort som vårt. Det kosmiska centret ingår i sin tur i ett ännu större system.

²Människans förmåga att fatta dessa kosmiska rörelser är ännu alltför ringa. Men också för tredjejaget är verkligheten utanför vårt solsystems gränser väsentligen dold.

³Så mycket har dock avslöjats att vissa solsystem och grupper av sådana, förutom den närmaste gruppen om sju, har ett närmare samband med vårt eget. Dit hör Karlavagnen, Plejaderna och Draken. Vårt solsystems liksom även ett (kosmiskt hjuls =) sjusystems rotation kan påskyndas eller saktas genom inflytanden från inomkosmiska system av ännu högre ordning.

⁴Sjusystemen indelas efter sin storlek, vibration, färg och inverkan på varandra. De indelas i 49 grupper, vilka var och en räknar miljoner medlemmar. För adepternas studium betecknas dessa grupper med var sin symbol, och dessa 49 symboler sammanfattar allt uppfattbart om sjusystemens storlek, betydenhet, kvalitet, vibrationsaktivitet och ändamål. 43-jagen vet de 49 toner som anger ifrågavarande sjusolhärskares medvetenhetsegenskaper. Denna kunskap är för 43-jagen givetvis endast teoretisk och anger för dessa jag, vilka har en förhållandevis begränsad medvetenhet, blott hur de i varje grupp ingående sjusystemen allmänt är beskaffade och vad slags kraft som de tidvis utsänder och som därför måste beaktas. Exempelvis sker för närvarande en kraftsamverkan mellan vårt solsystem och stjärnan Betelgeuse i Orions stjärnbild.

⁵Solsystemen indelas i 343 grupper. Varje sådan grupp anges för de invigda med en serie tecken, vilka bildar ett ord och samtidigt ett ideogram, som förmedlar väsentliga uppgifter till den invigde. Ideogrammet för vårt solsystem anger bland annat att det är ett solsystem av fjärde ordningen, vilket har sina centra i den fjärde kosmiska etern (46).

⁶49-kloten har tio uttryckssätt. Därefter kommer i fallande ordning sjuklotet med sin ”vridning”, dvs sjuklotperioden, eonen; det enskilda klotet med klotperioden; de tre lägsta världarna (47–49), betraktade såsom en enhet; den enskilda världen; naturriket. Var och en av dessa har sin cykel. Naturriket framträder cykliskt inom 49-klotet, men bara de fyra lägsta naturrikena framträder i det grovfysiska i värld 49. Planetcyklerna bestämmer exempelvis människomonadernas manifestation (LA: i sina kausalgrupper). LA: Det är värt att här beakta skillnaden mellan ett helt naturrikes cykel (cykliska manifestation) och dess mindre gruppers cykler, vilka är avsevärt kortare perioder.

⁷Människomonadernas cykliska manifestation är mycket mer invecklad än som framgått av hittills publicerade redogörelser för deras medvetenhetsutveckling och genomgång av lägre naturriken. Det har funnits tidigare cykler, som vi kan förstå först när planetväsendenas historia och evolution gradvis blir mer kända. Monaderna utgör sedan eoner tillbaka delar av sin planethärskares manifestationshölje, vitaliseras genom detta och har delaktighet i dess egenskaper.

⁸Människomonaden genomgår de tre solsystemen: det föregående, det nuvarande och det framtida. I vart och ett av dessa tre fulländas en av monadens tre aspekter: materien, medvetenheten och rörelsen eller viljan. Vissa resultat, som ernåtts i nuvarande solsystem, är blott rekapitulation av utvecklingsprocesser, som genomgåts i det föregående systemet. Detta kan

man bäst förstå genom att betrakta intelligensens princip. Augoeiderna, som företräder intelligensen och genomför kausaleringen, var produkter av det tidigare systemet och bara inväntade den tid i nuvarande systemet, då formerna i de tre lägsta naturrikerna nått den grad av utveckling att de kunde påverkas av ”högre krafter”, Augoeiderna. En motsvarighet till detta, fastän i mindre skala, är de monader som kausaliserade i förra sjuklotet men i vårt sjuklot inkarnerade först i vår klotperiod, i fjärde rotrasen. Den oerhört långa tid, som monaderna tillbringade i förra solsystemet, kan betraktas som deras motsvarighet till en kosmisk cykel.

⁹Monadernas långa föruttillvaro i tidigare sjuklot och rent av ett tidigare solsystem är grunden till att de i vårt system har en redan utbildad egenart, hos somliga med en repellerande grundtendens. Egenarten är också förklaringen till att vissa av dem gruppvis vägrade att inkarnera, egensinniga, nöjda med sig själva, och att outvecklade bli kvar i högre världar.

¹⁰Liksom i människans organism vissa celler och organ tidvis är aktivare än andra, så gäller motsvarande för 49-klotets tre lägsta världar. Dessa utgör planethärskares kosmiska grovfysiska hölje, och de monadgrupper, som bildar centra däri, är periodiskt aktiva och passiva. Olika monadgrupper inleder eller avslutar en serie inkarnationer, allteftersom olika centra hos planethärskares eller solhärskares är cykliskt mera aktiva (vitaliseras) eller passiva.

¹¹De till vårt solsystem hörande gudomsrikerna beräknas nå avsedd fullkomning först i nästa solsystem. Varken solhärskares eller vår planethärskares har ännu nått den rytm och jämvikt som fullkomningen förutsätter.

¹²Det är klokast att avhålla sig från uttalanden i frågor om villkoren för monadgruppernas manifestation i lägre världar, så länge man inte vet hur långt planethärskares nått i expansionen eller vilket centrum hans 49-klot utgör i solhärskares kosmiska eterhölje.

¹³Dessa grupper av i lägre världar icke inkarnerande monader är totalt okända för mänskligheten och döljes i själva verket med vissa färger. Grupperna ifråga är synliga först för objektiva 44-medvetenheten, vilken normalt förekommer först i nästa solsystems mänsklighet.

¹⁴Varje färg i kosmos föreligger i tre slag: 1) den verkliga färgen, 2) dennas skenbara framträdande och 3) spegling. Det är endast speglingen förstajaget känner. Den skenbara färgen ses först av andrajaget och den verkliga färgen av tredjejaget.

¹⁵Monadens ”kosmiska cykel” (LA: fullständiga cykel genom de tre solsystemen) ses därför av tredjejaget såsom sammansättningen av de tre solsystemens primära färger.

¹⁶Monadens solsystemiska cykel, omfattande vårt nuvarande solsystem enbart, kännetecknas av helheten av de sju planetväsendenas sju färger och framstår för 45-jagets syn såsom summan av de olika 49-klotens kausalgrupper primära färger.

¹⁷Monadens planetariska cykel, avseende den särskilda grupp monader som inkarnerar i ett visst 49-klot, ses av andrajaget såsom kausalgrupper blandning, men med den skillnaden att två slags färger ses, då även de enskilda monadernas förstatriadhöljens departement uppfattas.

¹⁸Den enskilda monadens inkarnationscykel är av mest omedelbart intresse för människan. Denna cykel avser monadens genomgång av ett helt sjuklot (planetkedja) på sju eoner. Studiet av denna cykel försvåras av att monaderna sällan börjar och avslutar sin evolution (LA: genom ett naturrike) i ett och samma sjuklot. Det är med andra ord sagt inte möjligt att studera ett sjuklot utan samband med det föregående eller det följande sjuklotet. Många monader, som nådde människoriket i mánkedjan (föregående sjuklotet), inkarnerade på nytt i en mänsklighet först i mitten av fjärde rotrasen på vårt klot i fjärde eonen. Andra, som kausaliserat här på Jorden, kommer inte att nå femte naturriket (på denna planet =) i vårt sjuklot. Det finns här en motsvarighet till solsystemiska evolutionen och en analogi mellan de monader som vägrade inkarnera och dem som inte kunde antaga tredje rotrasens organismer.

¹⁹Inom sin längre inkarnationscykel genomlöper monaden flera slags kortare cykler i fallande skala: eonernas, klotperiodernas, rotrasernas och underrasernas respektive cykler. När sjuklotet efter avslutad manifestation upplöses, överföres monaderna till andra klot av högre materia.

²⁰De mindre cyklerna avser främst monadernas manifestation i de tre lägsta världarna (47–49), planethärskarens kosmiska grovfysiska hölje. De större cyklerna avser deras manifestation också i de fyra högsta världarna (43–46), planet- eller solhärskarens kosmiska eterhölje. (LA: Observera att värld 46 hör till 49-klotet, medan världarna 43–45 hör till solsystemet.) Vad gäller människomonaderna i vårt 49-klot handlar det om 60 miljarder, indelade i 49 grupper.

²¹Hjulet som symbol för cykliska rörelser och förlopp består av tre delar: navet, ekrarna och hjulringen. Navet står för den positiva igångsättande kraft som utgår från något centrum, ekrarna för den negativa kraften eller materialet (LA: de monader som sätts i rörelse), hjulringen för verksamhetsklotet (den neutrala kraften). Hjulet betyder alltid en manifestation av trekrafter, vilken utgår från ett centrum och bildar något slags klotform.

²²Allt som manifesteras har klotform. Likväl är denna klotform inte alltid framträdande i det grovfysiska. Detta beror på att detta grövre fysiska icke är uttryck för de egenskaper som kännetecknar det nuvarande solsystemet utan i stället för det föregående solsystemets vibrationer. Det grovfysiska, inräknat det organiska, är alltså en återstod från en äldre manifestation.

²³I vårt solsystem finns atomer av två olika slag: sådana som kännetecknas av det nuvarande solsystemets energi och andra som mera uttrycker det föregående solsystemets. Atomer av första slaget har förmågan av en mycket tätare sammanhållning och en bestämdhet i aggregatbildningen. Det andra slagets atomer, som är jämförelsevis färre till antalet, är involverade i molekylarslagen 47:5-7, 48:5-7 och 49:5-7. Också mineralmonaden förmår fullständigt motverka vibrationerna i 49:5-7 och överflyttar till sist till eterhöljet ("den sanna fysiska formen").

²⁴Mineralmonaden har ett problem som skiljer den från de andra naturrikenas monader, ty det slags liv den representerar är det som skulle ha övervunnits redan i förra solsystemet och som redan där ansågs "misslyckat". Människan når frihet genom att frigöra sig från beroendet av de tre lägsta solsystemvärldarnas vibrationer, från solhärskarens kosmiska grovfysiska hölje. Uppenbart finns här ett samband och en motsvarighet mellan mineralmonaden, människomonaden och solhärskaren.

²⁵I förståelsen av att det i naturen finns krafter, som är dylika kvarlevor, ligger nyckeln till mycket av det ondas problem, den grymhet, den död och det lidande som förekommer i växt- och djurrikerna, och till djurriket räknas även människans organism. Där ligger också en av nycklarna till vissa sidor av vänsterhandsvägen och till de svarta magikernas förekomst. Liksom ingen människa kan undgå verkningarna av de krafter hon alstrat i ett tidigare liv, får också solväsendet arbeta med och kvarhålls av inflytanden, som är resultat av dess verksamhet i det förra solsystemet.

²⁶Liksom eterhöljet är den sanna fysiska formen, är etersynen, förmågan att se de eteriska energiformerna, människans sanna seende. Men så länge släktet förblir outvecklat, förnimmer ögat bara de grövre vibrationerna. Gradvis kommer ögat att frigöra sig från de lägre vibrationerna och bli ett organ för sant seende. Också de fysiska atomerna har sin evolution, och de som ingår i människans organism når allt högre stadier i allt finare organ och sitt högsta stadium i organiska ögat. Ögat bildas esoteriskt sett genom samverkan av kraftströmmar, tre hos djuret och fem hos människan.

RÖRELSEN OCH FORMBYGGANDETS DRIVKRAFT

19.2 Rörelsen och mentalhöljet

¹I studiet av och arbetet med mentalhöljet är det teoretiskt viktigt att inse sambandet mellan det solsystemiska kausal-mentala, 47, och motsvarande kosmiska, 29–35, och att söka förstå mentalhöljets ändamål. Praktiskt viktigt är att genom meditation åstadkomma den mentala

kontroll och inrättning som stadgar de lägre höljena och gör hjärnan mottaglig för intryck av kausalideer, så att människan i det fysiska kan taga emot Augoeides' undervisning.

²Mentalhöljet består av endast fyra materielag, medan emotionalen och fysikalen (LA: organismen med eterhöljet) vardera består av sju. Det slags devaer som sammansätter mentalhöljerna styres av kosmiska väsen i värld 32, och kraft flödar ständigt från dessa kosmiska väsen till mentaldevaerna och därmed till mentalhöljerna.

³47:4, 48:4 och 49:4 och i synnerhet 47:4 har ett särskilt och nära samband med den mänskliga evolutionen, "den fjärde skapande hierarkin", eller den nionde, om de fem äldre medräknas. Initiationernas väg utmärker särskilt denna evolution, initiationernas tal är nio, och det är i femte världens fjärde region, 47:4, som initiation först blir möjlig för människan.

⁴Mentalhöljernas form bildas av två huvudsakliga energiströmmar: av dem som utgår från världarna 32–35 och av dem som utgår från människomonaderna själva (LA: via förstatriadens mentalmolekyl, 47:4). Det är dessa kraftströmmars samverkan med de enskilda atomerna och molekylerna i ett hölje, som ger den spiraliska framåtgående rörelsen. Detta gäller i såväl solsystemisk som planetarisk och mänsklig skala, ty aktiviteten i solsystemvärldarna 43–49 är i stor utsträckning avhängig den samordnade verkan av: 1) den mänskliga evolutionen (fjärde skapande hierarkin), som kollektivt bildar kraftcentren; 2) de kosmiska eteriska centren i värld 46; 3) "öppnandet av fjärde bladkretsen" i såväl solsystemets (LA: kosmiska) kausallotus som människans (LA: solsystemiska) kausallotus, avseende fullbordandet av bådats ändamål; 4) den särskilda samtidiga inrättningen, växelverkan eller fria kraftcirkulationen genom den systemiska fyrfalden och mänskliga fyrfalden (KOV 6.12.46), den fjärde kosmiska etern (46), den fjärde systemiska etern (49:4) och den fjärde skapande hierarkin (människoevolutionen).

⁵När detta fullbordats, har helhetsmålet nåtts och solhärskaren tagit den önskade kontrollen över sitt kosmiska grovfysiska hölje. De förutvarande människorna har då blivit 46-jag, verkande i värld 46, och nått sitt mål har också de devaer som utgör mentalhöljets centra.

⁶Fem slags krafter påverkar människans mentalhölje och ger detta spiralisk framåtgående rörelse: 1) 47-atomernas egna krafter, 2) krafter från härskaren över det devakollektiv som utgör mentalhöljets centra, 3) krafter från härskaren över det devakollektiv som manifesterar materien i världarna 47:4–49:7, 4) augoeidernas krafter och 5) protogonernas krafter. Dessa fem slags krafter bildar (genom förstatriadens mentalmolekyl, 47:4) i sin samverkan mentalhöljet.

⁷Liksom gäller för rörelsen i eter- och emotionalhöljerna, har också rörelsen i mentalhöljet fyra slags verkningar: åtskillnad, rörelsemängd, friktion (gnidning) och absorption (uppgående). Dessa fyra skall nu närmare beskrivas.

⁸Åtskillnad är vad människomonaden åstadkommer, när den inför en ny inkarnation formar ett nytt mentalhölje och genom att identifiera sig med dess medvetenhet avskiljer sig från sitt egentliga mänskliga hölje, kausalhöljet. Denna separation och identifikation är visserligen nödvändiga för monadens medvetenhetsutveckling i fysiska världen. Mentalhöljet avskiljer monaden icke endast från kausalhöljet utan också (LA: på mentalstadiet) från de båda lägre höljerna, emotionalen och fysikalen, så att det mentala utgör en självtillräcklig verklighet. Under mentalutvecklingen intensifieras "individualiseringen", så att människan blir självcentrerad och självmedveten i lägre bemärkelse. När monaden senare blir mer mottaglig för kausalenergi, balanseras förhållandet mellan de tre höljerna och blir monaden varse sin villfarelse och frigör sig till sist från mentala identifieringen. Därmed kan mentalhöljet bli en överförare av kausalhöljets energi och medvetenhet.

⁹Mentalhöljets ändamål är att bli en förmedlare av Augoeides' tankar och kausalhöljets ideer. Emotionalhöljets ändamål är att på motsvarande sätt bli en klar spegel för essentialideer, vilka når höljet genom vissa av kausalcentrets kronblad och triadens emotionalatom. Förstajagets tre höljen (mental-, emotional- och eterhöljerna) bringas i jämvikt (vilket medför

stadga och inrättning) genom insiktsfull kontroll av höljernas elektromagnetiska aktivitet.

¹⁰Mentalhöljet är som helhet betraktat en positiv kraft, eterhöljet en negativ. Emotionalhöljet är en kraft som balanserar de två, och det är i detta hölje som förstajaget (monaden i förstatriaden) måste nå jämvikt. Under större delen av utvecklingen i människoriket råder kama-manas (LA: mentalhöljets sammanvävning med emotionalhöljet, tänkande på emotional impuls och avsaknad av egentlig mentalvilja). Först mot slutet av denna utveckling lär sig människan skilja mellan mentalvilja (förnuftets föresats) och emotionalvilja (begär).

¹¹Mentalhöljets rörelsemängd ökar och dess vibrationstal höjs under inverkan av olika slags energier som träffar höljet. Detta medför att lägre slags materia byts ut mot högre i allt snabbare takt. De olika slags energier höljet tar emot omsätts också snabbare. Detta är en av de faktorer som medför att inkarnationer sker snabbare och gjorda erfarenheter bearbetas snabbare. Denna faktor medför också längre vistelser i mentalvärlden mellan inkarnationerna (s.k. devachantillstånd), ty dessa cykler av inåtvänd mental begrundan blir allt aktivare. Mot slutet av den mänskliga utvecklingen blir kraftutvecklingen i devachan så stark att medvetenhetskontinuitet blir ett faktum. Då avstår människan ofta från devachan, emedan hon inte längre behöver det.

¹²Dessa är några av de energier som ökar mentalhöljets rörelsemängd: 1) Augoeides' omedelbara ökande inflytande i fyra stadier enligt kausalcentrets fyra bladkretsar. 2) Reflexverkan från tankeströmmar i individens fysiska hjärna. 3) Emotionalhöljets aktivitet. 4) Tankeströmmar från de grupper individen identifierar sig med. 5) Inflytanden av departmentsenergi som träffar alla mentalhöljen. 6) Cykliskt verkande energier. 7) Inflytanden från andra planeter, solsystemet i dess helhet eller andra solsystem. Alla dessa och många andra här icke nämnda slags energier tjänar till att antingen påskynda eller fördröja evolutionsprocessen.

¹³Alla kausalgrupper lyder under skördelagen men icke såsom individer i förstajagets världar gör, utan såsom ingående delar av planetväsendet och hörande till dess olika centra. Beroende på vilka centra kausalgrupperna tillhör och hur dessa centra förses med högre energi kan hela grupper i fysiska världen uppvisa egenskaper och beteenden som skiljer dem från andra och vållar dem särartade "aktivitetsproblem". Ett exempel: de till planetariska sakralcentret hörande människomonaderna uppvisar i fysiska världen egenskaper av våldsamt uppror mot vissa naturlagar, innan de övergått till planetariska strupcentret.

¹⁴*Friktion.* Mentalhöljets energi yttrar sig i de ingående molekylernas inbördes attraktion och repulsion. Denna ständiga växelverkan alstrar höljets "värme" och ökande utstrålning. Den är också en av de faktorer som medför att materia av högre slag gradvis ersätter sådan av lägre slag.

¹⁵Förstatriadens mentalmolekyl (47:4) syntetiserar de fyra slagen av mentalenergi och deras medvetenheter. Var och en av de fyra mentalenergierna fokuseras genom någon av triadenhetens fyra spiraler och påverkar därigenom hela mentalhöljet, fysiska hjärnan och panncentret, så att dessa tre uttrycker de fyra mentalmedvetenheterna i högre eller lägre grad.

¹⁶Mentalhöljets 47:4-materia mottar och upptar energi från kausalhöljet i inkarnationsprocessens början och upptar personlighetens (förstajagets) energier i diskarnationsprocessens slut. Denna materia är därför den första avskiljaren och den slutliga förstöraren. 47:5-materien utmärks av cyklisk rörelseimpuls, visande sig i attraktion och repulsion. 47:6-materien kännetecknas av friktionsaktivitet och värmealstring. När de tre högre mentalmateriaernas energier förenats och syntetiserats, verkar de så på mentalhöljets lägsta materia, 47:7, att denna bildar en verklig mur gentemot emotionalhöljet.

¹⁷*Uppgående* avser inträdet och vistelsen i mentalvärlden efter inkarnationens slut, uppgåendet i devachan. Devachan är ett medvetenhetstillstånd. För människomonaden har det ingen lokalitet, men det har det däremot från andra- och tredjejagets synpunkt sett. Materia och medvetenhet är ju i manifestationen oskiljaktiga.

¹⁸Devachan finns alltså i en bestämd materia, solsystemets kosmiska gasformiga materia. När monaden väl kan leva i det kosmiska eteriska (lägst 46), går den utöver devachan, behöver den det inte. Devachan är nära förbundet med vissa av skördelagens krafter, ty i devachan ägnar sig människan åt samlingen av de tankeformer hon byggde eller började bygga i fysiska livet. I devachan fullbordar och fulländar människan det tankearbete hon lämnade ogjort i det fysiska, de planer hon aldrig förverkligade. Devachan är för människan ett centrum, en fridens boning, där hon är skyddad för alla störningar. Triadens mentalmolekyl bildar fyra kraftströmmar till hennes skydd.

¹⁹När medvetandet i devachan upptagit det väsentliga av alla erfarenheter människan gjorde i fysiska livet, kan inte ens denna lokalitet eller materia längre binda människomonaden, utan den flyr denna begränsning och ingår i kausalhöljet.

19.3 Rörelsen i kausalhöljet

¹Kausalhöljet skiljer sig från de lägre höljen däri att det är ett fullare uttryck för medvetenhetsaspekten. Dess egenskaper är främst medvetenhetens kvaliteter. Studiet av rörelsen i kausalhöljet förutsätter mycken tankeklarhet och rätt bedömning av detta höljes natur.

²Kausalhöljet är det särskilda redskap Augoeides brukar för sin manifestation. Det är han som bebor det, utbygger och fulländar det. Därmed utför han i systemiska kausalvärlden (47:1-3) ett arbete som i liten skala motsvarar det solhärskaren utför i kosmiska kausalvärlden (29–31).

³Kausalhöljet är väsentligen kausalcentret. Varje del av detta sätts i rörelse av ett slags kraft, som utgår från något större centrum. Dessa krafter skall nu närmare beskrivas med början i den yttersta eller första bladkretsen.

⁴Första kretsens kronblad, tre till antalet, mottar kraft från andratriadens mentalatom (47:1). De påverkas av: 1) En kraftström från förstatriadens fysiska atom via det första av de tre kronbladen. Denna kraftström, alstrad i förstajaget, cirkulerar i förstatriaden. När den nått tillräcklig styrka och renhet, påverkar den yttersta bladkretsen. 2) En kraftström från andra bladkretsen, när denna väl aktiverats. Denna bladkrets visar den kausalt seende kausalhöljets natur, liksom första bladkretsen visar förstajagets grad av utveckling och tredje bladkretsen visar tredjetriadens grad av uppvaknande. Den dolda ädelstenens typ av ljus anger vilket departement kausalhöljet tillhör. 3) En kraftström, som kommer från tredjetriadens 45-atom och i slutet av människoevolutionen gör sig gällande i tredje bladkretsen. 4) En kraftström, som kommer från det planetariska centrum monaden tillhör och använder ädelstenen i lotusblomman, när alla dess tre täckande blad är öppnade. 5) Energi som når första bladkretsen direkt från andratriadens mentalatom och förmedlats genom Saturnus' 49-klot från en kosmisk källa. 6) Energi strömmar in även från första bladkretsen i alla de kausalhöljen tillhörande de monader som ingår i individens egen grupp. 7) Energi överföres via grupperna från de 49-klot som bildar den yttersta bladkretsen i den kosmiska tolvbladiga kausalotus vårt solsystem utgör. De "sju heliga planeterna" avses inte här, utan deras energier påverkar andra bladkretsen.

⁵De energiströmmar, som verkar på och genom *andra kretsen*, liknar i mycket de nyss nämnda men har ett annat ursprung: 1) Det lägsta slags energi, som når denna krets, utgår från förstatriadens emotionalatom och första kretsens andra blad. Den är förvandlad emotional energi, mäktigare än sin motsvarighet i första kretsen tack vare emotionalhöljets egen natur och den ytterligare förstärkning den erhållit i första kretsen. Denna energi är en av de faktorer som åstadkommer ett snabbare framåtskridande i slutet av individens evolution i människoriket. Vissa kraftströmmar kan betraktas såsom gynnande monadens evolution enligt minsta motståndets lag. De är nedifrån räknade: utstrålningar från växtriket, emotional energi, andra bladkretsens energi, essential energi, aktiviteten i planethierarkins, planetregeringens och solsystemregeringens andra departement. Detta gäller givetvis endast vårt solsystem. 2) Ett annat slags inverkan energi uppstår i tredje bladkretsen, som är mottagare av 45-atomenergi. När

tredje kretsens kronblad väl är väckta, har de en dynamisk aktivitet, som åstadkommer en mycket snabb utveckling. Växelverkan mellan den lägre (yttre) och den högre (inre) energin ger den nödvändiga stimulansen och resulterar i att knoppen (fjärde, innersta bladkretsen) öppnas, så att ädelstenen avtäcks. Övriga energislag är motsvarigheter till de redan uppräknade. Blott ett av dessa skall särskilt nämnas: det som når andra bladkretsen genom andra-triadens 46-atom. Denna energi är av särskilt intresse, då den är den grundläggande energin för all lägre manifestation (47–49) och sammanfattningen av alla de krafter som bildar den fysiska solens sjufaldiga hjärta. I sin tur överför de livsimpulserna från (centrala andliga solen =) solen i värld 43. Sålunda erhålls en kedja för direkt energiöverföring: solen i värld 43, 49-solens sjufaldiga hjärta och 46-devaerna överför till andra bladkretsen, förstatriadens 48-atom, hjärtcentrets motsvarighet i hjässcentret, hjärtcentret.

⁶De energier, som strömmar genom och aktiverar *tredje kretsen*, liknar de redan uppräknade, men här tillkommer två stimulerande krafter. Den ena härrör från tredjetriadens 43-molekyl (43:4) och är energi överförd från planetregeringens första departement, den andra utgår från de tre innersta bladen, som täcker ädelstenen. Denna andra energi är den starkare av de två.

⁷Det är alltså tydligt att många slags energier samverkar för att åstadkomma kausalcentrets ”rörelse” – ordet ”rörelse” här taget i esoterisk mening. (LA: innebörden av ”rörelse” är här: utveckling, vitalisering, viljeaspektens stegvis skeende överhandtagande.) De atomer och molekyler som bildar kronbladen har sitt inneboende liv och medvetande. Varje blad är ett kollektivväsen, varje bladkrets likaså, LA: och kausalcentret såsom helhet är ett levande, självmedvetet väsen. Första kretsen är bärare av energier, som upptagits från människan själv såsom förstajag, andra kretsens energier kommer från hennes vikarierande andrajag Augo-eides och tredje kretsens energier härrör från hennes vikarierande tredjejag Protogonos. Ädelstenen är hård för kraft som utgår från planetregeringen och av denna förmedlad kraft från de övriga planetregeringarna. DVS 2.23.2

⁸Det ligger alltså oerhörda potentialer i människomonadens kausalhölje. Dessa garanterar monaden att nå femte naturriket och högre, förutsatt att den inte nöjer sig med livet i förstajagets världar (47:4–49:7). Om monaden vill utvecklas till ständigt högre stadier och riken, får den inte låta någon som helst form hindra. Formen är ett redskap för högre väsens stimulans och främjande av lägre väsens utveckling, ett redskap som dessa lägre har att bruka för sitt uppstigande, intet annat.

⁹Allteftersom kausalcentret utvecklas och dess rörelsemängd ökas, blir också dess ingående delar mera självaktiva och rörliga. Varje bladkrets börjar med tiden att rotera runt ädelstenen i mitten. Kort innan den innersta knoppen öppnas, börjar de tre yttre kretsarna såsom en enhet att rotera, så att hela centret förefaller vara i rörelse. När den innersta kretsen väl öppnats, roterar också denna runt den nu avtäckta ädelstenen men i riktningen motsatt de tre yttre kretsarnas snabba rotation.

¹⁰Endast ädelstenen själv förblir orörlig. Den är en fridens punkt. Den pulserar dock rytmiskt liksom ett hjärta och utstrålar åtta energiströmmar, vilka når spetsarna av åtta blad: enhetens fyra och offrandets fyra. Denna åttafaldiga energi är av atomslagen 46 och 45. Det är denna energi, som vid sin slutliga utstrålning upplöser kausalhöljet. Emedan kunskapens fyra kronblad inte får denna centralenergins uppmärksamhet, blir de med tiden inaktiva. Kunskapen (47) ersätts av enheten (46) och enheten i sin tur av offerviljan (45). (LA: Det högre innehåller allt väsentligt av det lägre.) När endast denna vilja återstår, syntetiseras dess energi i ädelstenen. När nu alla kronbladen överfört sina krafter till ädelstenen, har kausalhöljet fullgjort sin uppgift. Vid fjärde initiationen flammar ädelstenen upp såsom sju i en och återtas därefter av Protogonos.

¹¹Också kausalhöljet har de tre egenskaperna tröghet, rörlighet och rytm. Tröghet kännetecknar stadiet före bladkretsarnas rotation (LA: emotionalstadiet), och denna rotation blir

märkbar först när bladen blir aktiva. På detta stadium är förstatriaden aktivare än kausalcentret och förser detta med energi och materia. När människan senare blir mentalt mer aktiv i fysiska världen och kausalcentret därför utvecklas snabbare, inträder rörlighetens stadium: bladkretsarna börjar rotera. När hon sedan blir lärjunge och mer intensiv i sin avsiktighet, öppnas knoppen i mitten, blir kretsarnas rotation enhetlig och påläggs centret genom ädelstenen en bestämd rytm, som stadgar dess energier. Denna rytm är olika beroende på tredje-triadens departementstillhörighet.

¹²När kausalhöljets aktivitet förenhetligas, blir också de lägre höljenas energier samordnade. Detta är de energier, som manifesteras genom mental-, emotional- och eterhöljenas centra, genom övriga eterhöljet och genom vissa av organismens centra, såsom tallkottkörteln, hypofysen och mjälten. Här avses inte dessa centras egenaktivitet, utan de effekter som tillkommer i dem, när kausalcentrets tre bladkretsar fungerar med allt bättre samordning och ädelstens kraft gör sig gällande.

¹³Dessa effekter visar sig på tre sätt: 1) Centren i ett lägre hölje blir bättre inrätade med dem i närmast högre hölje och mer mottagliga för dessas energier. 2) Inom höljena bildas olika trekrafter (krafttrianglar), varigenom kraft fördelas mer ändamålsenligt. Än en gång upprepas att endast kausalhöljets samlade energi åstadkommer den rätta kraftcirkulationen genom de lägre höljenas centra och upprättar de geometriskt rätta mönstren mellan dessa (LA: så att de kan nå full funktionsduglighet såsom förnimmelse- och aktivitetsorgan. Implicit ligger här en varning och ett avrådande att inte manipulera med höljescentren, meditera på dem osv. L3 15.11.3). 3) Vissa av organismens körtlar stimuleras, så att Augoeides får ett fastare grepp om organismen för sina ändamål. Varje centrum i människans inkarnationshöljen kan bli kanal för andratriadens energi, icke enbart förstatriadens energi, så att Augoeides kan uttrycka sig genom det.

¹⁴Efter dessa renings- och inrättningsprocessers fullbordan och fram till fjärde initiationen befinner sig kausalhöljet på höjden av sin energiutveckling. Kausalcentrets alla blad är utvecklade, och alla bladkretsarna roterar med stor hastighet. Energiströmmar cirkulerar genom hela centret. Också förstatriadens tre enheter har nått höjden av sin kraftutstrålning. Inkarnationshöljenas arton huvudsakliga centra (fyra mentala, sju emotionala och sju eteriska) liknar strålände, olidfärgade, hastigt snurrande eldklot. Höljena är bildade av högsta slags materia. I synnerhet eterhöljet tjänstgör på detta stadium såsom förmedlare av renaste slags prana och även av andratriadens energier. De ändamålsenliga energier, som strömmar ur människans alla centra, är så starka och rena att de har en stimulerande och helande inverkan på omgivande varelser. På detta stadium är människan en naturlig helare.

¹⁵Människan måste i någon mån inse och visualisera allt detta, innan hon i fysiska världen kan vilja underkasta sig den nödvändiga renande disciplinen och anträda den väg, där hon finner sitt centrum och arbetar från denna kraftpunkt. Hon måste inrätta dessa energicentra och därmed föra ner i fysiska världen kraft hon kan bruka till folkens helande.

¹⁶Vissa med människans utveckling sammanhängande faktorer ger bestämda och viktiga resultat, när de inrätas med varandra medelst förbindande energiströmmar och därför fungerar medvetet. Dessa faktorer föreligger i tre grupper, varav de två första är:

¹⁷Grupp I: Kausalcentrets första bladkrets, kunskapsbladen i andra och tredje kretsarna, mentalhöljets centra, eterhöljets strupcentrum och skallbascentrum, fysiska hjärnan.

¹⁸Grupp II: Kausalcentrets andra bladkrets, enhetsbladen i varje krets, emotionalhöljets centra, eterhöljets hjärtcentrum, hypofysen, perifera nervsystemet.

¹⁹När första gruppens faktorer inrätats och efter vederbörlig anpassning fungerar, erhålls energiöverföring från andratriadens mentalatom (47:1). När på motsvarande sätt andra gruppens faktorer inrätats, erhålls energi från andratriadens essentialatom (46:1). Av detta framgår vikten av en jämn och likformig inrättning, så att båda gruppernas faktorer får i lika grad göra sig gällande hos lärjungen. När han lyckas därmed, kan han i det fysiska mani-

festera andrajagets krafter och bli en helare och hjälpare för sina medmänniskor.

²⁰Svartmagikern åstadkommer delvis liknande resultat men kan använda endast första gruppens faktorer och då inte heller kunskapsbladen i kausalcentrets andra och tredje kretsar, eftersom förbindelsen med (enhet–visdomsaspekten =) andratriaden i hans fall är atrofierad.

²¹Grupp III: Kausalcentrets tredje bladkrets, offerandets blad i de två yttre kretsarna, mental-, emotional- och eterhöljens tre förnämsta centra upptagande de fyra lägre centrens energi, eterhöljets hjässcentrum, tallkottkörteln.

²²När alla tre gruppernas faktorer är inrätade, blir till sist resultatet den fulländade samordning och anpassning till alla förhållanden, former och omständigheter som möjliggör för monaden att frigöras från de tre lägsta världarna (47–49). Tekniskt sett sker detta, när ”knoppen”, fjärde kretsen öppnas och det blir möjligt för hierofanten vid initiation att föra ner tredjetriadens energi i förstatriaden och höljenas alla centra och låta den fritt cirkulera mellan dessa. Medan den cirkulerar, förstör den med eld, ty den väcker kundalini fullt ut vid femte initiationen. MV 9.203.3

DEN SAMMANSATTA RÖRELSENS VERKNINGAR

19.4 Inledande om inrättning

¹Fulländad blir inrättningen först när följande sex tretal av faktorer ändamålsenligt förenats: kausalcentrets tre yttre bladkretsar, de tre inkarnationshöljerna (LA: organismen underordnad eterhöljet), de tre förnämsta höljescentren, den trefaldiga kundalini, den trefaldiga eteriska ryggradskanalen, tre centra i huvudet, nämligen tallkottkörteln, hypofysen och skallbascentret.

²En ytterligare faktor, som måste medräknas på det begynnande andrajagets utvecklingsstadier, är tredje ögat, vilket på flera sätt motsvarar ädelstenen inom fjärde bladkretsen:

³Ädelstenen riktar energi från tredjetriaden, medan tredje ögat riktar andratriadens energi i fysiska världen. Ädelstenen är det kraftcentrum som förenar kausalhöljet med det begynnande 46-höljet. När individen kan se och förnimma den, kan han fungera medvetet i essentialvärlden (värld 46). Tredje ögat förenar den i fysiska världen väckta människan med emotionalvärlden och möjliggör för henne att medvetet fungera i denna. Ädelstenen är det synredskap Protogonos använder för att skåda ut i de tre lägsta världarna. Tredje ögat är det synredskap kausaljaget använder i fysiska världen för att skåda in i de tre lägsta världarna. Ädelstenen är belägen mellan det kausala och essentiala, medan tredje ögat finns mellan de båda fysiska ögonen.

⁴En av den esoteriske lärarens (45-jagets) huvuduppgifter i denna tidscykel (dock inte i alla cykler) är att lära lärjungen förena alla dessa faktorer i deras olika rörelse- eller uttryckssätt, samordna deras vibrationer. När andratriadens (Augoeides’) energi styr eller pålägger sin rytm på de lägre höljenas större centra, när den trefaldiga kundalini uppstiger ordnat genom den trefaldiga kanalen och när de tre centren i huvudet förenats i en triangel, är förstajaget ett insiktsfullt redskap för visdomen. De mindre centren har till uppgift att ombesörja höljets inre samordning, de större centren har höljets samordning med de andra höljenas till uppgift.

⁵När tredjetriadens energi, fokuserad i ädelstenen, går genom kausalcentret i de kanaler som Augoeides redan använder och gör sig gällande även i fysiska världen, har människan tagit nästa steg. Då blir hon andligt skapande och en helare. (LA: ”andligt” avser här åtminstone det essentiala.)

⁶Dessa är de mål som förestår för alla lärjungar, som iakttar den nödvändiga disciplinen och genomgår utvecklingsstadierna genom meditation. Visserligen känner de esoteriska lärarna vissa metoder, varmed de (om nödvändigt) kan påskynda processen för sina lärjungar, men dessa metoder lämnas aldrig ut till obehöriga och tillämpas för övrigt sällan. Den vanliga metoden är den tidskrävande och mödosamma: att låta lärjungarna själva finna varje steg av vägen, att ge dem kunskap om organismens och de högre höljenas konstitution och därmed

förbundna energiers natur och funktion, sedan låta dem gradvis själva bli varse dessa krafter inom sig själva. Genom erfarenhet, ofta misslyckanden, ibland framgångar, mogen eftertanke och begrundan i många inkarnationer når de till sist den punkt, där de med självinitierad och oavlätlig ansträngning åstadkommit ett visst mått av inrätning. Då får de lära sig hur de skall använda denna inrätning och handha energi medvetet för att nå resultat i det fysiska i och för tjänandet. Att stabilisera sig och att rätt handha energin – i detta måste de vara skickliga, innan de kan betros med de metoder, varmed andratriadens och tredjetriadens energier manifesteras i fysiska världen.

19.5 Rörelsen frambringar periodisk manifestation

¹Den inrätning som här avses är syntetisk inrätning med avseende på medvetenhetsaspekten. Det handlar därför om sådana väsen, som närmar sig sitt mål. Detta mål kan definieras såsom förmågan att vibrera i samklang med den större enhet, vari väsendet ingår såsom del. Detta yttrar sig på sju sätt. De tre första sätten avser förhållandet mellan de nästan fullkomliga monaderna i de tre lägsta naturrikena och deras respektive gruppsjäl liksom deras fortsatta manifestation i närmast högre rike. Det fjärde sättet avser den mänskliga lärjungens förhållande till sin närmaste grupp och de lagar som styr hans reinkarnation. Det femte och sjätte sättet avser på motsvarande vis de sju mindre respektive de tre större planetväsendena och dessas manifestation och obskuration. Det sjunde avser vårt solsystemväsens periodiska manifestation och förhållande till sjusolsystemväsendet.

²De monader, som utvecklas genom triader, manifesteras genom dessa och kan sägas lämna manifestationen, när triaderna nått höjden av sin utveckling och då slutligen upplöses. Triader ägs endast av väsen som nått självmedvetenhet och alltså en viss grad av beständighet. Triadenheten kan betraktas såsom brännpunkten för manifestation i en viss värld, såsom ankare för en individ i ett visst klot, och detta gäller såväl människomonaden som planethärskarna och solhärskaren.

³Solsystemets atomvärldar 43–49 utgör de sju spiralerna i solhärskarens kosmiska fysiska atom.

⁴De tre lägsta naturrikenas monader äger därför inga triader men bidrar till att sådana bildas åt monader i högre riken. Det sagda är en generalisering, som inte får ges en bokstavlig eller uteslutande tolkning. (LA: I de undermänskliga rikena är blivande triadenheter vanligen inte fast knutna till monadens höljen, utan vandrar in i och ut ur dessa. I synnerhet gäller detta monader på lägre nivåer i riket. Högre stående mineralmonader har en ”permanent” 49-atom, högre växtmonader därtill en 48-atom, djurmonader på gränsen till kausalisering också en 47:4-molekyl.) Mineralriket består den energi som är det negativa underlaget till det positiva inflödet i 49-atomen. På motsvarande sätt består växtriket den negativa energin till 48-atomen och djurriket den till 47:4-molekylen. Denna energi, som de tre lägsta rikena bidrar med, bildas av det högsta slags vibrationer riket förmår alstra och tjänstgör som en länk mellan människomonaden och dess höljen, vilka därigenom är förbundna med motsvarande lägre rike.

⁵Hos människan sammanföres och syntetiseras de tre energislagen, och när förstajaget är fulländat och höljena inrätade, bildar förstatriadens energier en trekraft, vari 47:4-energin är den positiva kraften, 49-energin den negativa och 48-energin den utjämnande. Människan är alltså nära förbunden med de tre lägsta rikena genom det bästa dessa kan ge.

⁶De tre triadenheterna och tre lägsta naturrikena kan också studeras enligt de tre gunaerna: *tamas* eller tröghet, *rajas* eller impulsiv rörlighet, *sattva* eller ändamålsenlig och lagbunden rytm. *Tamas* sammanhänger då med mineralriket och 49-atomen, *rajas* med växtriket och 48-atomen, *sattva* med djurriket och 47:4-molekylen. Detta måste fattas enligt den skala som motsvarar förstajagets världar: 47:4–49:7. (LA: I planetarisk skala är *tamas* = 49, *rajas* = 47, *sattva* = 45.) Såsom ett exempel på denna idé kan sägas att när den förmänskliga djurmän-

niskans organism nådde sin högsta, sattviska vibrationskapacitet, blev kausalisering möjlig.

⁷Varje naturrike är positivt gentemot det närmast lägre och negativt mot det närmast högre. Mellan dem infaller den rajasiska manifestationsperiod som överbryggas dem båda och förbinder det positiva och negativa. De typer i mineral-, växt- och djurrikerna, som uppvisar det mest intensiva rajas, befinner sig på gränsen att transmigrera till närmast högre rike. Dessa typer måste betraktas såsom typerna för mineralmonadens högsta fysiska, växtmonadens högsta emotionala och djurmonadens högsta mentala aktivitet.

⁸När denna trefaldiga aktivitet nått sin höjdpunkt, är sol- eller planethärskarens kosmiska grovfysiska hölje fullt utvecklat och kan medveten kontakt upprättas med det kosmiska eterhöljet. Det är denna kontakt som frambringar människan, ty andra- och tredjetriad-energierna är egentligen solhärskarens eller planethärskarens kosmiska eterenergi. Det är insikten om detta, som till slut skall förena vetenskapen och religionen, ty det som vetenskapsmannen kallar energi, kallar den religiöse Gud, och likväl är de två ett.

⁹I de tre lägsta naturrikerna är framträdandet i fysiska världen alltid gruppmanifestation och inte åtskilda individers manifestation. Varje gruppsjäl består av sju delar, som framträder i var och en av klotperiodens sju rotrasepoker. De delar av gruppsjälen, som inte är inkarnerade, befinner sig i emotionalvärlden, medan modergruppsjälen finns i mentalvärlden. När människomonader diskarnerar, passerar de igenom emotionalvärlden till mentalvärlden (LA: och slutligen kausalvärlden) och går ner igen i inkarnation från (mental- =) kausalvärlden.

¹⁰Varje gruppsjäl bildar en trekraft med högsta punkten i mentalvärlden, lägsta i etervärlden och mittpunkten i emotionalvärlden. För den minerala gruppsjälen är mittpunkten i 48:6, för växtgruppsjälen i 48:5 och för djurgruppsjälen i 48:4. Djurmonadernas transmigrering till människoriket, fjärde naturriket, möjliggöres just genom mittpunktens läge i 48:4.

¹¹Också elemental- och naturrikerna har karaktär av tamas, rajas eller sattva. Elementarrikerna och de undermännsliga naturrikerna är tamasiska, människoriket rajasiskt och de övermännsliga rikerna sattviska. Människoriket lånar något från alla de övriga och är deras energiers syntes. Först när människan frigjort sig från att låta sig styras av det hon lånat från de undermännsliga rikerna, kan hon förstå de övermännsliga rikernas natur och ändamål. Femte och sjätte naturrikerna vitaliseras av atomenergierna 43–45, människoriket av 46 och de undermännsliga rikerna av 47–49. Atomenergierna 43–46 är kosmiska eterenergi, och liksom solsystemiska etern 49:4 styr organismerna i 49:5–7, har människan till uppgift att styra 47–49 genom 46 och når frigörelse först när hon förmår detta.

¹²I största allmänhet kan sägas att varje väsens manifestation främst beror på något större väsens aktivitet, vilken i det hela taget är uttryck för första strålen. Samma lag styr allt, ehuru gensevaren på lagen skiljer sig åt till arten och graden. Lagen kallas ”cyklernas lag” och uttrycks i tid, men cyklernas hemlighet kan icke röjas, då denna kunskap även i symbolisk form är alltför farlig.

¹³Varje form i varje rike, vare sig den tillhör involutionen eller evolutionen, är en negativ kraft, som drivs till aktivitet genom en positiv kraft och manifesterar sig såsom en förening av båda. Somliga former är negativa–positiva, andra är positiva–negativa och åter andra befinner sig i jämvikt. Byggarna av kosmos och solsystem arbetar medvetet enligt cyklernas lag och använder samlingen av dessa krafter i varje rike, varje grupp, varje monad för att åstadkomma planens förverkligande.

¹⁴I planethierarkins arkiv finns om alla levande varelser från gudar till mineraler uppgifter lämnade i termer av energiformler, som anger ungefärliga vibrationsförändringar för varje slags form vid varje given tidpunkt. Dessa uppgifter kan uttryckas också i termer av de tre gunaerna: proportionerna av tröghet, impulsiv rörlighet och ändamålsenlig rytm. De invigda, som har tillträde till arkiven och kan läsa dem, kan där inhämta uppgifter om vad de presterat i det förflutna, var de nu står och vad de förväntas kunna uppnå i närmaste framtiden.

¹⁵I andra arkivalier förtecknas andra formler avseende alla levande varelsers ”värmehalt”,

”ljusutstrålning” och ”magnetiska kraft”. Det är med kunskap om dessa uppgifter, som skördelagväktarna bestämmer alla varelsers inkarnations- eller manifestationsperioder.

¹⁶Solsystemets skördelagväktare har sina kosmiska förebilder. Det finns grovt räknat fyra grupper av skördelagväktare (lipikaherrar): 1) Tre kosmiska lagväktare arbetar från ett centrum i stjärnan Sirius. Dessa har tre ombud som ingår i vår solsystemregering. 2) Tre högre lagväktare arbetar genom de tre aspekterna. 3) Nio lägre lagväktare arbetar i tre grupper om tre genom manifestationsperioderna. 4) Sju skördeagenter ansvarar för de sju 49-kloten. Under dessa fyra grupper arbetar en oräknad härskara av lägre agenter.

¹⁷Alla arbetar de med energiutstrålning och med kraftenheter enligt cyklernas lag, och alla har de samma mål: att åstadkomma fulländad verksamhet, ökning av den energi varje väsen utstrålar såsom uttryck för sitt av egenarten bestämda mål.

¹⁸Manifestationens periodicitet innebär att en viss form med egenartad energi cykliskt framträder, och detta gäller såväl solsystemet som planeten, departementet eller människan. Vissa utomstående faktorer påverkar ofrånkomligen hur energiväsendet framträder, styr eller avleder det. Cyklernas lag har alltid betraktats som en av de lagar som för människan är svårast att förstå, och endast högre invigda bemästrar de erforderliga beräkningarna. Förståelsen av denna lag förutsätter sådana förmågor som att 1) använda matematiska formler omfattande hela solsystemet; 2) beräkna förhållandet mellan en monad och den större helhet, varur den periodiskt manifesteras; 3) läsa ett planetsystems arkiv; 4) bedöma skördeverknings- ar i tid och rum; 5) skilja mellan de fyra strömmar av skördeverknings- ar i tid och rum; 6) urskilja de tre huvudsakliga energiströmmarna – tröghet (49), rörlighet (47) och rytm (45) – och notera varje monads vibrationstal och ställning i den större övergående grupp som nått höjden av någon av de tre vågorna och därför är redo att överföras till en våg med högre vibrationstal; 7) läsa de arkivalier som avhandlar den planetariska manifestationen i fyra avseenden: planetväsendet, överföringen från månkedjan, överföringen till ett annat 49-klot och växelverkan mellan människo- och djurrikena. Den som förmår göra allt detta och har förvärvat rätten att veta vad det är som åstadkommer manifestationen, har också förtjänat rätten att delta i planethierarkins rådplågningar och att själv rikta energi på, genom och ur planeten.

¹⁹De krafter, som låter djurmonader kausalisera och bringar människomonader i manifestation, skall nu något beskrivas. Det handlar om hur en energiström samverkar med två andra. En människa är mötesplatsen för tre kraftströmmar, varav en överväger, allt enligt hennes typ.

²⁰Den första och avgörande faktorn är de departement människomonaden tillhör genom sina tre triader. Här är tredjetriadens departement viktigast.

²¹Den andra faktorn sammanhänger med att de människomonader, som nu finns inkarnerade på planeten, naturligen utgör två större grupper: de som kausaliserade i månkedjan och de som gjorde det här på Jorden. Det finns viktiga skillnader mellan dessa två grupper. De förra utmärks inte bara av sin framskridenhet tack vare en längre utveckling utan också genom sin egenskap av stor och intelligent verksamhet beroende på att tredje departementet härskade i tredje eller månkedjan. I vår nuvarande, fjärde kedja härskar fyrfalden (LA: 47:4 och lägre), vilket är en grund till den intensiva materialism som utmärker dem som kausaliserat på vår planet. I den stora skillnaden mellan dessa två grupper ligger en av grunderna till mänsklig- hetens uppdelning i styresmän och styrda, kapitalägare och arbetare. Intet system för samhällsreform kan lyckas utan att man beaktar detta viktiga faktum.

²²En tredje faktor, som skiljer mellan de grupper av monader som kausaliserade på vår planet, är de metoder som flammans herrar då tillämpade. Dessa var till antalet tre: 1) De inkarnerade själva i och vitaliserade djuriskt mänskliga organismer. Denna grupp blev den mest framskridna av jordmäskligheten. 2) De inplantade mentalitetens frö i den andra grupp av djurmänniskor som var redo för kausalisering. Denna grupp krävde länge de äldre bröder- nas stöd. Den nästan misslyckades men blommade plötsligt upp i tredje rotrasens sjunde

underras. 3) I den tredje gruppen stimulerade de instinkten tills den utvecklades till intelligens. Det får aldrig glömmas att människan inom sig, utan utifrån kommande fostran, har förmågan att gå framåt och nå full självmedvetenhet.

²³Den fjärde faktorn består i att människorna kännetecknas av materiens tre egenskaper tröghet, rörlighet och rytm, så att individerna utmärks av någon av de tre.

²⁴Dessa tre egenskaper utmärker också sjukloten (planetkedjorna), så att andra och sjätte är sattviska, tredje och femte rajasiska och vårt fjärde sjuklot är tamasiskt. Första sjuklotet är det urtypiska och sjunde står för fulländning.

²⁵De här betraktade faktorerna har en stark inverkan på periodiciteten i monadernas manifestation och inkarnation. Tidigare publicerade uppgifter om den genomsnittliga tiden för uppehållet mellan inkarnationerna är i det hela taget oriktiga, då de inte tar hänsyn till departementsskillnaderna eller till indelningen i tamas-, rajas- och sattvamonader. Det finns regler och principer, som styr monadernas inkarnation, men de publiceras inte. Det är viktigt minnas att på lägre stadier den enskilda monadens inkarnation främst bestäms av gruppens inkarnation.

²⁶Allteftersom monadens egen vilja eller målmedvetenhet blir tydligare, inkarnerar den ibland oberoende av gruppen. På detta stadium är monaden starkt individualistisk, självupptagen och utan gruppförnimmelse förutom de band den knyter i jordelivet för självbevarelse och personlig välfärd. Detta stadium varar länge, tills individen på ett högre stadium åter igenkänner sin grupp men denna gång med insikt.

²⁷För lärjungar gäller att det är deras departementstillhörighet, som främst bestämmer deras inkarnationer men att också vissa andra faktorer, vilka strax skall beskrivas, har sin betydelse. Det skall här ihåggkommas att för lärjungarna är direkt inrättning med andratriaden och Augoeides via höljescentren och fysiska hjärnan målet för deras meditation och disciplin.

²⁸En faktor är lärjungens vilja att snabbt arbeta av dålig skörd för att så frigöras för tjänande. Genom kausal insikt inpräglar sig lärjungen denna vilja under inkarnationen och motverkar sålunda varje begär efter devachans sällhet eller ens arbete i emotionalvärlden. Lärjungens enda syftemål efter döden är att göra sig av med de gamla inkarnationshöljerna och förvärva nya. Han önskar sig ingen viloperiod.

²⁹En annan faktor är lärjungens val att utföra visst arbete såsom tjänande under lärarens anvisning. Detta innebär ibland att lärjungens dåliga skörd tillfälligt uppskjuts men inte upphävs. En dylik justering göres med lärjungens samtycke.

³⁰En tredje faktor är att lärjungen ibland inkarnerar för att intaga sin plats i en större plan. Det kan exempelvis handla om att en medlem av planethierarkin behöver framträda i fysiska världen men inte har anledning att själv inkarnera. Då kan han "överskugga" eller "inspirera" en lärjunge, tillfälligt bruka dennes höljen.

³¹En fjärde faktor är att en lärjunge kan vara mycket långt kommen i något visst avseende men sakna full funktionsduglighet i ett annat. Han kan då med Augoeides' och lärarens samtycke genomgå en serie snabbinkarnationer i avsikt att särskilt arbeta på att fullständiga en viss egenskap eller grupp egenskaper. Detta kan vara förklaringen på att somliga individer framstår som kraftfulla och målmedvetna men samtidigt ensidiga och obalanserade. Någon insikt om dessa faktorer kanske avhåller oss från förhastade slutsatser om våra medmänniskor.

³²En variant av denna fjärde faktor förekommer, då en invigd (LA: i detta fall ett framskridet kausaljag) inkarnerar för att uttrycka nästan endast en fulländad princip. Detta gör han för att hjälpa en särskild grupp, som visserligen önskar tjäna mänskligheten men inte riktigt lyckas på grund av bristen på en viss egenskap eller förmåga. Den invigde åtar sig då att balansera gruppen och gör det ofta i en serie snabba inkarnationer.

³³Dessa snabbinkarnerande lärjungar utmärks av den energi som flödar genom dem, den magnetiska kvaliteten av deras arbete, den mäktiga inverkan de har på grupper och deras förmåga att förverkliga planen i det fysiska.

³⁴Fysisk manifestation av övermänskliga och gudomliga väsen styres av lagar liknande dem som råder över människomonaden men sådana med solsystemisk och kosmisk räckvidd. Skördefaktorer spelar in också i deras fall, och även de har motsvarande större räckvidd.

19.6 Förening medelst trekrafter

¹Liksom det inte är möjligt för människan på lägre stadier att fatta evolutionens inverkan på henne och lärjungaskapets natur, så är det inte heller möjligt ens för ett 43-jag att fatta, annat än i en vid och allmän mening, solhärskarens egenskaper och villkoren för hans expansion. Så mycket kan dock sägas att när vissa mycket stora kosmiska inrätningar gjorts och energin från solhärskarens kosmiska kausalhölje (29–31) kan strömma ohindrad till hans fjärdetriads (32, 36, 43) kosmiska fysiska atom (43), vårt solsystem, kommer hittills oanade möjligheter att förverkligas.

²I framtida cykler kommer vissa skeenden, underordnade det nyss nämnda större, att inträffa. Dessa kan allmänt sammanfattas såsom följer:

³Vissa systemiska trekrafter bildas, som möjliggör energiöverföring mellan 49-kloten och därmed påskyndar förverkligandet av planetregeringarnas och solsystemregeringens planer. Dessa energier är inte planetariska utan interplanetariska och solsystemiska, kommer från världarna 43–45.

⁴En slutlig solsystemisk trekraft bildas, en av yttersta mäktighet, ty den kommer att användas av alla de sju mindre 49-kloten såsom negativt underlag för deras mottagande av positiv energi. Denna energi kan cirkulera genom 49-kloten tack vare bildandet av en kosmisk inrättning. Det är denna energi, som i manifestationens slut upplöser de sju 49-kloten, varvid monader och triader överföres till de tre större 49-kloten. Vid denna överföring tar Saturnus emot förstatriaderna, Neptunus andratriaderna och Uranus tredjetriaderna. Även de tre större 49-kloten upplöses, men i ett långt senare skede i samband med solhärskarens ytterligare expansion.

19.7 Förhållandet mellan strup-, skallbas- och mentalcentren

¹Höljescentren har alltid tilldragit sig människors intresse, och mycken skada har vållats genom att uppmärksamhet och meditation riktats på de ställen i organismen som svarar mot de eteriska centren. Ofarlig blir sådan meditation först när människan inte längre är centrerad i förstajaget (47:4–49:7) utan i sitt kausalhölje och fullständigt identifierad med dess medvetenhet. Först såsom kausaljag kan människan rätt använda centren medvetet, och då för att driva organismen att fullgöra andrajagets avsikt. Andrajaget lyder regler, följer lagen och har förvärvat icke endast medveten kontroll av organismen utan även kunskap om energins lagar, eterhöljets konstitution och förhållande till organismen. De studerande måste fås att uppmärksamma grundläggande fakta om centren, sådana fakta som här ges och sådana som tidigare givits. Med tanke på att i en snar framtid etersynen blir mer utbredd i mänskligheten ligger en verklig vinst i att de studerande har åtminstone ett teoretiskt begrepp om dessa ting.

²De större eteriska centren sägs ibland vara sju till antalet, ibland tio. De tre tillkommande är emellertid inte föremål för energi riktad från kausalhöljet utan har betydelse enbart för organismens rörelse och liv. (LA: Detta avser mjältcentret och två rörelsecentra.)

³De sju eteriska centra, som människan har att befatta sig med, bildar två grupper: fyra högre och tre lägre. De fyra högre centren är förbundna med de departementen 1–4, de tre lägre centren med departementen 5–7.

⁴Dessa centra förmedlar energier från: 1) Planethierarkins sju departement via de sju underdepartementen till något visst tredjetriaddepartement. 2) Planetregeringen. 3) Solsystemregeringen. 4) Karlavagnens sju större stjärnor. Dessa energier förmedlas av de sju 49-kloten till tredjetriaden och därifrån vidare till kausalhöljet. Där förenar de sig med sju energi-strömmar, som kommer från Plejaderna och förmedlas av Augoeides. 5) Var och en av de sju

atomvärldarna 43–49.

⁵Det är tack vare mottagandet av dessa energier, som människan kan stegvis utveckla medvetenhet och vilja. LA: Först är hon mottaglig endast för förstatriadens energier och identifierar sig då med inkarnationshöljens mekaniska medvetenhet. Senare, när hon blir mottaglig för energierna från kausalhöljet och Augoeides, identifierar hon sig med sin kausala självmedvetenhet. Ännu senare, såsom andrajag och tredjejag, identifierar sig monaden med sig alltmer vidgande gruppmedvetenhet i världarna 46–43.

⁶Mottagandet av energierna från förstatriaden kulminerar, när bas-, sakral-, mjält- och solarplexuscentren är fullt aktiva. Mottagandet av energierna från andratriaden dominerar, när mental-, emotional- och eterhöljens hjärt-, strup- och huvudcentra vibrerar rätt. Energierna från tredjeatriaden kan göra sig gällande, när alla de lägre centren är inrätade med hjässcentret.

⁷Bascentret är ursprunget till tre energiströmmar, som går upp och ner längs ryggraden ända upp i huvudet. Denna trefaldiga kraftström är knuten till tre viktiga centra: bascentret, skallbascentret och hjässcentret. Detta är en motsvarighet i fysisk materia till sutratmas förbindelse med de tre triaderna och deras höljen.

⁸Mellan de nyss nämnda tre centren finns vissa glapp, vilka monaden måste överbrygga under utvecklingens gång. Ett sådant glapp finns mellan den trefaldiga ryggslutsenergin och skallbascentret. Detta motsvarar det glapp som finns mellan förstatriadens mentalmolekyl (47:4) och Augoeides (i 47:3). Visserligen är förstatriaden innesluten i ett hölje av kausal-materia (triadhöljet, mindre kausalhöljet, 47:3), men det finns likafullt ett glapp i medvetenheten, vilket måste överbryggas. Likaså finns mellan skallbascentret och hjässcentret ett glapp, vilket motsvarar det mellan triadhöljet (47:3) och andratriadens mentalatom (47:1). När människan har byggt antahkarana, vilket hon gör på slutstadierna av sin evolution i människoriket (LA: mental- och kausalstadierna), har detta glapp överbryggats och är tredjeatriaden och andratriaden nära förbundna. Människan börjar bygga antahkarana, när hon på mentalstadiet är centrad i mentalhöljet. När centret mellan skulderbladen vibrerar kraftigt, kan skallbascentret och hjässcentret förenas via strupcentret.

⁹När människan nått detta stadium, är hon en formbyggare i mentalmaterien av en annan kaliber än den omedvetet och mekaniskt fungerande genomsnittsmänniskan. Hon bygger då sina former lag- och planenligt. Hon vänder sin uppmärksamhet bort från att utöva makt i förstajagets världar och vänder den i stället till andrajagets världar. Detta blir möjligt när, samtidigt som den nyss nämnda trekraften – bascentret, skallbascentret och strupcentret – växer, en annan trekraft når motsvarande styrka, nämligen solarplexuscentret, hjärtcentret och panncentret, vilkas energier likaså förenas i hjässcentret.

¹⁰När denna dubbla verksamhet nått en viss grad av utveckling, aktiverar den en tredje trekraft i huvudet – tallkottkörteln, hypofysen och skallbascentret –, och dennas energi når hjässcentret. Sålunda erhålls genom tre trekrafter nio energiströmmar, som alla når och förenas i hjässcentret. Detta energisystem är en motsvarighet till planetariska och solsystemiska energiförhållanden.

¹¹Vad gäller eterhöljets centra beskrivs således människans medvetenhetsutveckling såsom en process, vari dessa centra stegvis förenas i trekrafter, vilka slutligen inrätas med hjässcentret, så att de alla bildar ett cirkulationssystem för andratriadens energi. Därvid blir förstatriaden med inkarnationshöljerna och dessas centra ett slags medium, varigenom andratriadens energi gör sig gällande.

¹²Så långt människan – mikrokosmos. Om de makrokosmiska motsvarigheterna – planetsystemen och solsystemet – är det mycket litet som kan begripligt framställas för människan på nuvarande utvecklingsstadium. Några få fakta om dessa makrokosmiska förhållanden skall dock lämnas.

¹³En solhärskare brukar såsom sina energicentra 49-kloten, vilka vart och ett uttrycker en typenergi och var och ett därför vibrerar i samklang med solhärskarens kosmiska kausal-

centrum, varav människans kausalcentrum är en svag avbild. Solhärskarens kosmiska kausalcentrum manifesterar sig såsom en trefald i världarna 29–31. Denna trefald verkar genom sju bladkretsar, och det är energin från dessa sju som pulserar genom varje 49-klot.

¹⁴Solhärskarens kosmiska fysiska centra är 49-kloten. Varje 49-klot domineras av sin planethärskare. Han är mottagare av två slags kraft, kosmisk superessential (15–21) och kosmisk essential (22–28). Den förra kommer till honom via hans kosmiska kausalcentrum från Karlavagnens sju stjärnor. Den senare kommer från stjärnbilden Draken via Plejaderna.

¹⁵Ett tredje energislag tillkommer och kan därför urskiljas i dessa centra, nämligen det kosmiska kausal-mentala (29–35). Detta når 49-kloten via stjärnan Sirius från en annan stjärna, som måste förbli onämnd. Dessa tre väldiga energiströmmar bildar den totala manifestationen av ett solsystemiskt centrum, ett 49-klot.

¹⁶Inom 49-klotet verkar främst dessa energier: tredjetriadernas och protogonernas energier (43:4–45:1), andratriadernas och augoeidernas energier (45:4–47:1), förstatriadernas och de fyra lägre naturrikenas energier (47:4–49:1). Den grovfysiska energin (49:5–7), som manifesterar sig genom organismerna och de minerala livsformerna, är en kvarleva från det föregående solsystemet och betraktas inte såsom en princip.

¹⁷De sju mindre 49-kloten skiljer sig åt vad avser energityp, evolutionsgrad, uppgift i den allmänna planen, skörd och vibrationstal. Den främsta skillnaden ligger däri att tre av dem utgör solhärskarens tre högre centra för kosmisk eterenergi och fyra utgör de lägre centren.

¹⁸Saturnus' planetväsen innehar en ställning i solhärskarens kosmiska eterhölje liknande strupcentrets i människans eterhölje. Mot manifestationens slut kommer tre solsystemiska centra att bli inrätade liksom bas-, strup- och skallbascentren hos människan. Det finns tre 49-klot, som motsvarar människans tallkottkörtel, hypofys och skallbascentrum, men de kallas inte centra och styres vederligen inte av planethärskare. Det finns också ett 49-klot, som är inaktivt och vilande, och det motsvarar det atrofierade tredje ögat hos människan. Flera 49-klot finns inte i grovfysisk utan först i etermateria, och hithörande fysiska planeter kan därför inte observeras av människan förrän hon utvecklat etersyn.

¹⁹Varje 49-klot kan betraktas såsom en lotus, som har sju större kronblad, ett för varje sjuklot (kedja), men också underordnade kronblad allt enligt ifrågavarande kollektivväsens natur och skörd. Avvikelser från detta allmänna schema förekommer.

²⁰Varje 49-klot utvecklas i tre aktivitetsstadier, som vart och ett domineras av ett av de tre energislagen. Allteftersom utvecklingen fortskrider, ökar vibrationsaktiviteten och förändras klotets form och energiomsättning. Dessa form- och rörelseförändringar finns beskrivna men behöver inte här närmare beröras.

²¹Inom varje 49-klot är de sju sjukloten planetariska centra, och de enskilda kloten inom varje sjuklot är i sin tur centra. Emellertid bör de studerande avstå från att göra sig en uppfattning om kloten såsom centra, så länge de inte har tillräcklig förståelse av de djupare orsakerna till den grovfysiska materiens särställning, då de annars kommer att missuppfatta förhållandena. I ju lägre slags materia man söker motsvarigheter, desto större är risken för misstag. Sökta motsvarigheter måste avse kvalitet och principers uttryck, inte kvantitet och form.

Ovanstående text utgör avdelning 19 av boken *Kosmisk intelligens och dess manifestation i solsystemet, planeterna och människan*, en av Lars Adelskoghs gjord hylozoisk (pytagoreisk) parafraas av och kommentar till *A Treatise on Cosmic Fire* av Alice A. Bailey och D.K.